

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Ek/2649/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122469786
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122469786.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1/ A. A., nar. XX.XX.XXXX, B. C. XXXX/XX, XXX XX D., 2/ C. E., nar. XX.XX.XXXX, Holubyho 40, 940 01 Nové Zámky, 3/ F. E., nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX/XX, XXX XX H., spoločne právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., Pohraničná 4, 945 01 Komárno, IČO: 36 721 123, proti povinnej: E. H., nar. XX.XX.XXXX, A. XXXX/XX, XXX XX D., o vymoženie 5215,11 eur, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Natália Ďuráková, Bernolákova 1546/32, 955 01 Topoľčany, pod sp. zn. 342EX 1153/22, o sťažnosti povinnej voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, sp. zn. 3Ek/2649/2022 zo dňa 13.04.2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej **z a m i e t a** .

II. Súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov sťažnostného konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 13.04.2023 rozhodnutie, ktorý návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a nepriznal jej nárok na náhradu trov exekučného konania (výrok II.), aplikujúc ustanovenia § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5 a § 61l ods. 3, § 63 ods. 1, § 167 ods. 1, 2 a § 243p ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a/, § 8 ods. 2 a § 9 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“). Poukázal, že v uvedenej veci sa jedná o exekúciu začatú na základe opätovného návrhu na vykonanie exekúcie podľa ZoUNEK, keď tzv. stará exekúcia vedená súdnym exekútorom, JUDr. Vojtechom Markovičom (pôvodne JUDr. Alenou Szalayovou) pod sp. zn. EX 280/16, bola zastavená. Opätovným návrhom (§ 9 ods. 1 ZoUNEK) doručeným súdu dňa 16.11.2022 si oprávnení uplatnili nárok na pohľadávku vo výške 5215,11 eur (po odpočítaní dobrovoľnej úhrady povinnej v sume 87,27 eur dňa 01.10.2021) a uviedli, že oprávnený 1/ je právnym nástupcom osoby uvedenej v exekučnom titule (E. E., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX), na dôkaz čoho predložili uznesenie Okresného súdu Komárno sp. zn. 4D/163/2013 zo dňa 30.04.2018. Tunajší súd dňa 08.12.2022 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora, JUDr. Natáliu Ďurákovú.

2/ Povinná svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodňovala viacerými námietkami, najmä premlčaním vymáhaného nároku, existenciou prekážky res iudicata, neprípustnosťou exekúcie predajom nehnuteľností, v ktorej má nahlásený trvalý pobyt a viacnásobným zriadením exekučného záložného práva na uvedenú nehnuteľnosť ako i skutočnosťami predchádzajúcimi vydaniu exekučného titulu (nesprávny výpočet nároku na náhradu trov priznaného exekučným titulom, nedostatok naliehavého právneho záujmu oprávnených, nerozhodnutie Okresného súdu Komárno v lehote,...). Vyšší súdny úradník ani jednu z nich nepovažoval za takú, ktorá by odôvodňovala zastavenie exekúcie. K premlčaniu vymáhaného nároku nedošlo, nakoľko dňa 04.05.2022 Okresný súd Kežmarok vydal uznesenie sp. zn. 6Er/627/2016, ktorým určil, že stará exekúcia sa zastavila ex lege dňa 24.06.2021, avšak exekučné konanie bolo ukončené až právoplatnosťou predmetného uznesenia, t. j. dňa 30.09.2022 (§ 8 ods. 2

druhej vety ZoUNEK). Keďže v zmysle § 9 ods. 2 ZoUNEK sa pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok po ukončení starého exekučného konania, pričom nový návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 16.11.2022 bol podaný do 1 roka od ukončenia starého exekučného konania, nemohlo dôjsť k premlčaniu vymáhaného nároku. V danom prípade nie je daná ani prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nakoľko ZoUNEK v § 9 výslovne upravuje možnosť oprávneného po zastavení starej exekúcie podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie, a to elektronicky prostredníctvom na to určeného formulára (repodaj). V prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie sa „nové“ exekučné konanie vedie už podľa predpisov platných a účinných v čase podania opätovného návrhu na začatie exekúcie (t.j. Exekučný poriadok). Ak teda došlo k zastaveniu tzv. starej exekúcie ex lege, t. j. zo zákona, oprávnený má naďalej dispozičné právo podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie.

3/ Ďalej sa zaoberal tou časťou návrhu na zastavenie exekúcie, ktorou povinná požadovala zastavenie exekúcie predajom nehnuteľností, v ktorej má nahlásený trvalý pobyt, pretože sa podľa povinnej vykonáva bez súhlasu súdu a bez preukázania, že pohľadávku nemožno vymôcť inak. Zároveň žiadala o neodkladné zrušenie exekučného záložného práva. Vyšší súdny úradník s poukazom na § 63 ods. 1 Exekučného poriadku uviedol, že spôsob, ktorým sa vykoná exekúcia, určí súdny exekútor, a to na základe preskúmania majetkových pomerov povinného. Spôsob uspokojenia má byť primeraný vymáhanej povinnosti a hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedať hodnote vymáhanej povinnosti. Nie je však vylúčené, aby súdny exekútor vykonal exekúciu niekoľkými spôsobmi uvedenými v Exekučnom poriadku. Zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti povinného nie je možné považovať za spôsob vykonania exekúcie v pravom zmysle slova, a to z dvoch dôvodov: týmto úkonom súdneho exekútora sa nedosahuje výťažok na uspokojenie vymáhanej pohľadávky oprávneného (má len zabezpečovaciu funkciu) a Exekučný poriadok zriadenie exekučného záložného práva ako spôsob vykonania exekúcie ani neuvádza. Exekučné záložné právo, tak ako každé záložné právo, plní predovšetkým zabezpečovaciu funkciu tým, že pôsobí na povinného, aby judikovanú pohľadávku splnil (hrozba speňazenia majetku). Exekučné záložné právo ďalej garantuje vyšší stupeň úspešnosti výkonu rozhodnutia, keďže záložný veriteľ získava lepšie poradie pri uspokojení z výťažku z predaja zálohu ako nezabezpečený veriteľ. Vyšší súdny úradník zistil, že dňa 30.12.2022 bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 342 EX 1153/22 zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti v kat. úz. D., zapísané Okresným úradom Komárno, ktoré sú v predmetnom upovedomení bližšie špecifikované, a zrážkami z dôchodku povinnej. Súdny exekútor neupovedomil povinnú o vykonaní exekúcie predajom nehnuteľnosti, preto vyšší súdny úradník túto námietku považoval za zmätočnú a neopodstatnenú. Nad rámec uvedeného dodal, že síce v zmysle § 63 ods. 2 Exekučného poriadku, tzv. „drobnú exekúciu“ nemožno vykonať predajom nehnuteľnosti, v ktorej má povinný hlásený trvalý pobyt, avšak predmetným ustanovením nie je nijako dotknuté právo súdneho exekútora, zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosť. V tomto exekučnom konaní ale nejde o tzv. „drobnú exekúciu“, nakoľko pohľadávka oprávnených ku dňu doručenia návrhu na vykonanie exekúcie bez príslušenstva prevyšuje sumu 2000 eur (t.j. 5 215,11 eur). Exekučný poriadok nelimituje súdneho exekútora ani pokiaľ ide o počet exekučných záložných práv zriadených na tú istú nehnuteľnosť vo vlastníctve povinného a rovnako nevyžaduje na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť súhlas súdneho exekútora, ktorého exekučné záložné právo na nehnuteľnosť bolo zriadené skôr a ani súhlas exekučného súdu.

4/ K tvrdeniam povinnej o nesprávnosti výpočtu nároku na náhradu trov priznaných exekučným titulom (a s tým súvisiace nezaplatenie súdneho poplatku oprávneným 3/) a „vadách“ konania pred Okresným súdom Komárno, sp. zn. 10C/14/2000 (nepreukázaní naliehavého právneho záujmu oprávnených pri určení vlastníckeho práva, nerozhodnutie Okresného súdu Komárno o trovách konania do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a s tým súvisiaci nedostatok právomoci Okresného súdu Komárno a Krajského súdu v Nitre vo veci konať a rozhodnúť a neskúmanie základných podmienok konania po podanom odvolaní povinným Krajským súdom Nitra v exekučnom titule) poukázal vyšší súdny úradník na fakt, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Exekučný súd je viazaný spôsobilým exekučným titulom, pričom platí prezumpcia správnosti právoplatného rozhodnutia, pokiaľ sa zákonom predvídaným spôsobom nepreukáže opak. Všetky vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž

znamenal „neprípustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. V súvislosti s námietkou povinnej, že exekučný titul je ničotný (nulitný) dodal, že súdna prax za také považuje rozhodnutie, ktoré vydal orgán, ktorý na to nemal právomoc, čo však nie je tento prípad (právomoc súdu vyplývala z § 7 OSP). Príslušnosť Krajského súdu v Nitre vyplývala z § 10 OSP. Povinnou uvádzané dôvody teda nie sú skutočnosťami, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu, a preto ich vyšší súdny úradník považoval za neopodstatnené. Súčasne dodal, že sa s nimi vysporiadal Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd v odôvodnení exekučného titulu, pretože povinná ich uplatnila už v odvolaní voči uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 10C/14/200-915, a to tak, že rozhodnutie Okresného súdu Komárno považoval za správne, pokiaľ ide o vyčíslenie trov právneho zastúpenia vo výške 5 027,26 eur. Ohľadom náhrady súdneho poplatku Krajský súd v Nitre zmenil rozhodnutie Okresného súdu Komárno tak, že namiesto 415,50 eur priznal oprávneným voči povinnej nárok na náhradu trov titulom súdneho poplatku vo výške 275,12 eur. V prípade, že povinná i naďalej považovala exekučný titul za nezákonný, nápravy sa mohla domáhať v nachádzacom konaní, podaním (mimoriadnych) opravných prostriedkov. Preto jej vyššie uvedené tvrdenia sú v exekučnom konaní irelevantné.

5/ Čo sa týka povinnou uvádzaného naplnenia skutkových podstát viacerých trestných činov, vyšší súdny úradník uviedol, že v konaní je viazaný len rozhodnutím príslušných orgánov (súdu) o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal (§ 193 CSP). Povinná nepredložila žiadny relevantný listinný dôkaz, z ktorého by vyplývali skutočnosti ňou tvrdené (ani skutočnosti, ktoré odôvodňujú, že došlo k spáchaniu akéhokoľvek trestného činu). O nároku povinnej na náhradu škody voči oprávneným nemá exekučný súd kompetenciu rozhodnúť. Povinná môže podať žalobu na príslušný všeobecný súd. Následne poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Obdobne tak uvádza ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Vyšší súdny úradník po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie s prílohami spolu s exekučným titulom a návrhom na zastavenie exekúcie mal nesporne preukázať, že ku dňu začatia exekúcie si povinná povinnosť uvedenú v exekučnom titule nespĺnila a exekúcia aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, preto jej návrh považoval vyšší súdny úradník za nedôvodný a podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ho zamietol.

6/ Proti rozhodnutiu podala povinná sťažnosť, nakoľko napadnuté uznesenie považovala za nesprávne, nezákonné, svojvoľné, ale i vnútorne rozporné. Uznesenie vzbudzuje dojem, že návrh na zastavenie exekúcie s priloženými dôkaznými listinami s poukazom na § 186 CSP nebol riadne ani prečítaný. Exekúcia nemala byť povolená (§ 61q ods. 1, § 62 ods. 3 Exekučného poriadku a čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky), t.j. nemalo byť vydané poverenie na vykonanie exekúcie práve zvoleným spôsobom. Uviedla, že disponuje aj iným dostatočným majetkom, o čom je exekučný súd aj exekútorský úrad upovedomený. Vyhlásila, že aj keď uplatnené nároky neuznáva, je ochotná ich splniť prikázaním pohľadávok, ktoré má voči Agrentu a.s. Nesvady, Družstevná 2, IČO: 34 142 703, konkrétne z uplatnených nárokov podľa § 2 zákona č. 229/1991Zb., ktoré sú vedené na Okresnom súde Komárno, sp. zn. 7C/196/2009 vo výške 44 336,19 eur, a to aj v prípade, že sa stanú splatnými až v budúcnosti. S poukazom na § 105, § 106, § 113, § 114 a § 134 ods. 1 Exekučného poriadku uviedla, že pokiaľ exekúciu predajom nehnuteľností nemožno vykonať na základe obmedzení stanovených zákonom, takú exekúciu je potrebné zastaviť na náklady oprávnených. Oprávnení mali navrhnúť iný spôsob vykonania exekúcie. Ďalej uviedla, že súdnemu exekútorovi adresovala námietku zo dňa 13.04.2023 podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, s návrhom na zastavenie tejto časti exekúcie. Súdny exekútor nedisponoval schválením súdu, že môže výnimočne vykonať exekúciu predajom aj nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a LV č. XXXX, k.ú. D., ani nepreukázal, že peňažná pohľadávka nemôže byť vymožená iným spôsobom. Zexekvovať obydlie povinnej je podľa nej nesporne v rozpore s morálnymi zásadami, no najmä za stavu, že povinná disponuje dostatočným iným majetkom a nie sú splnené ani ďalšie zákonom predpísané povinnosti zo strany exekučného súdu, ani súdneho exekútora. Povinná viacnásobne žiadala konajúceho súdneho exekútora, aby sa preukázal svojim poverením v súlade s povinnosťami podľa § 43 Exekučného poriadku. S poukazom na pochybenia súdneho exekútora, ktoré sú v rozpore so zákonnými ustanoveniami Exekučného poriadku a predstavujú (závažné) disciplinárne

previnenie, navrhla zmenu súdneho exekútora podľa § 34 ods. 1 Exekučného poriadku. Exekútor zablokoval všetok majetok povinnej, ktorý mnohonásobne prevyšuje vymáhateľný nárok, k čomu ako dôkaz predložila svoju žiadosť o odblokovanie zabezpečeného majetku zo dňa 23.01.2023.

7/ Po obdržaní upovedomenia o začatí exekúcie povinná v zákonnej lehote predložila súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 02.02.2023. Namietala, že jej pred rozhodnutím súdu o návrhu na zastavenie exekúcie nebolo doručené vyjadrenie oprávneného a ani vyjadrenie súdneho exekútora, čo je v rozpore s čl. 6, čl. 9, čl. 3 CSP, čl. 12, 47, 48, 152 ods. 4, § 154c Ústavy SR, princípom rovnosti zbraní a kontradiktórnosťou konania, pričom poukázala i na viaceré rozhodnutia (napr. rozsudky ESLP z 04.06.2002 vo veci Komanický proti SR, z 13.01.2015 vo veci Trančíková proti SR, z 18.02.1997 vo veci Niderost-Huber proti Švajčiarsku, rozsudok Komisia/Írsko z 02.12.2009, 689/08P, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II ÚS 249/012 z 18.04.2013, nález Ústavného súdu ČR z 11.02.2004, sp. zn. I. ÚS 672/03 a nález sp. zn. IV. ÚS 113/13 z 10.12.2014). Vyjadrenie oprávnených povinná odmietala a na vyjadrenie súdneho exekútora žiadala súd neprihliadať. S odôvodnením napadnutého uznesenia v celom rozsahu nesúhlasila s poukazom na čl. 20 ods. 1 tretia veta Ústavy SR. Súd v ňom nerozlišuje zastavenie starej exekúcie exekútorom (ktoré nie je súdnym rozhodnutím) a zastavenie exekúcie súdom, ktoré je v danom prípade právoplatným rozhodnutím súdu vo veci z dôvodu nečinnosti súdneho exekútora. Preto vo veci existuje právoplatné rozhodnutie súdu a tzv. repodaj oprávnených s poukazom na § 200 Exekučného poriadku predstavuje rei iudicatae podľa § 230 CSP. Táto zákonná prekážka nepochybne nastala po právoplatnosti exekučného titulu. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 140/2013 z 26.01.2016. Pokiaľ súdny exekútor, JUDr. Vojtech Markovič, PhD. svojou nečinnosťou spôsobil škodu oprávneným, majú právo túto škodu uplatniť podľa príslušných zákonných ustanovení, napr. § 31 ods. 1 Exekučného poriadku. Preto tvrdenia súdu v napadnutom uznesení sú nedôvodné a v kontexte skutkových okolností predmetného prípadu irelevantné a neudržateľné. Súd nechal úplne bez povšimnutia, že zo zaslaného upovedomenia o začatí exekúcie zvoleným spôsobom vyplýva, že na vykonanie exekúcie označeným spôsobom (predajom nehnuteľnosti) konajúci exekútorský úrad nemá súhlas a ani schválenie súdu, že môže vykonať exekúciu predajom nehnuteľnosti, v ktorej má povinná prihlásený trvalý pobyt. Súčasne exekútor nepreukázal, že peňažná pohľadávka nemôže byť vymožaná iným spôsobom (§ 63 ods. 3, 4 Exekučného poriadku). S citovanými dokumentmi alebo prípsmi sa jej exekútor nepreukázal, podobne ako ani s vlastným poverením (§ 43 Exekučného poriadku). Na prípadné dodatočné dokumenty sa neprihliada. Je teda nesporné, že súd návrh na vykonanie exekúcie mal zamietnuť podľa § 53 ods. 3 písm. a/ Exekučného poriadku. Listy vlastníctva sú verejnými listinami, teda sa nedokazujú. Ďalej, hodnota zabezpečeného majetku povinnej viacnásobne prevyšuje hodnotu vymáhanej povinnosti v rozpore s § 59, 63, 64, 65, atď. Exekučného poriadku. Z LV č. XXXX v k.ú. E. D. je nesporné, že viacnásobné zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti, kde povinná má prihlásený trvalý pobyt (bez súhlasu súdu) je tiež v rozpore s Exekučným poriadkom. Povinná požiadala exekútora o odblokovanie zabezpečeného majetku v prevyšujúcej časti (žiadosť zo dňa 23.01.2023 predložila ako dôkaz), no zostalo to bez následkov. Skutkový stav veci je zásadne odlišný, ako to súd prezentuje v odôvodnení uznesenia zo dňa 13.04.2023. Súd neprípustne zasahuje do súkromného a rodinného života povinnej s porušením jej základných ľudských práv a slobôd, k čomu poukázala i na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 142/2015 z 10. marca 2015.

8/ Povinná súdu vytykala aj nesprávne právne posúdenie veci. Napadnuté uznesenie súdu nespĺňa predpísané náležitosti ani podľa § 220 ods. 2 v nadväznosti na čl. 2 ods. 1 CSP. Slovné spojenie „nehnuteľnosť, v ktorej má povinná prihlásený trvalý pobyt súd v napadnutom uznesení na žiadnom mieste nevyhodnotil. Preto v plnom rozsahu trvala na svojom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 02.02.2023 aj s prílohami s poukazom na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 796/2016 z 22.06.2017. Právomoc meniť zákony patrí Národnej rade Slovenskej republiky ako orgánu zákonodarnej moci, nie súdom. Súdom nesprávne vysvetľované a neaplikované zákonné ustanovenie § 61k Exekučného poriadku a ďalších zákonných ustanovení v napadnutom uznesení je v rozpore so samotným zákonom Exekučným poriadkom, ako aj s čl. 3 ods.1, atď. CSP. Na základe uvedeného povinná navrhla, aby súd napadnuté uznesenie zmenil a výrokom vyslovil, že nezákonne zahájenú a vedenú exekúciu podľa § 63 ods. 3 a 4 Exekučného poriadku s poukazom na § 61k písm. a/ a d/ Exekučného poriadku zastavuje v celom rozsahu, alternatívne, aby súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie a nové prejednanie a rozhodnutie. A aby o trovách exekúcie, vrátane určenia ich výšky, nerozhodol z dôvodu ich neuplatnenia.

9/ Oprávnení žiadali sťažnosť povinnej zamietnuť. Mali za to, že povinná svojimi neustále opakovanými, právne bezvýznamnými podaniami len spôsobuje prieťahy v konaní. A to nielen v tomto konaní, ale aj v ďalších exekučných konaniach vedených proti nej. Rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považovali za správne. Povinná vo svojej sťažnosti opakuje tie isté dôvody, ktoré uviedla už vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 13.04.2023, ku ktorým sa oprávnení 1/ až 3/ už vyjadrovali. Pohľadávka voči spoločnosti Agrorent a.s. Nesvady je ešte len predmetom súdneho konania vedenom Okresným súdom Komárno, pod sp. zn. 7C/196/2009, teda nebola súdom priznaná a nemôže byť ani prikázaná. Povinná neustále opakuje neoprávnenosť exekúcie z dôvodu, že ide o vec res iudicata. Táto sa však na danú vec vôbec nevzťahuje. Povinná sa odvoláva na viacero ustanovení zákona, ktoré s danou vecou vôbec nesúvisia. Žiada vymeniť exekútora, pričom v danej veci nedošlo ku žiadnemu pochybeniu exekútora, to len povinná si nesprávne vykladá zákon. Napríklad povinná si zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zamieňa so začatím exekúcie predajom nehnuteľnosti. Nesprávne si vysvetľuje ustanovenie § 63 ods. 3 Exekučného poriadku, ktoré sa na danú vec nevzťahuje, pretože v danej veci sa jedná o vymoženie pohľadávky vyššej ako 2.000,- eur. Nesprávne si vysvetľuje ustanovenie § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, o práve k veci, ktoré nepripúšťa exekúciu, ktoré ustanovenie sa na predmetnú vec, ani na povinnú nevzťahuje. Nehnuteľnosti, na ktoré je zriadené exekučné záložné právo patria povinnej, nie inej osobe. Tvrdenia povinnej o tom, že majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom nepožíva právnu ochranu a ďalšie podobné, považoval za bezvýznamné, bez potreby ich reakcie.

10/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14/ Za neopodstatnené považoval sudca tvrdenia povinnej, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené. Vyšší súdny úradník nemusel dať odpoveď na všetky povinnou nastolené otázky, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, pričom dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných povinnou (porovnaj II. ÚS 200/2009 z 19.05.2009). Za vadu konania nemožno považovať to, že vyšší súdny úradník neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv povinnej. Všetkými relevantnými tvrdeniami povinnej sa vyšší súdny úradník zaoberal a zrozumiteľným spôsobom vysvetlil povinnej, že k premlčaniu pohľadávky oprávnených nedošlo, nie je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, exekúcia predajom nehnuteľností vo vlastníctve povinnej sa nevedie a teda nemôže dôjsť k zastaveniu exekúcie týmto spôsobom, exekučné záložné právo na nehnuteľnosti, v ktorej má povinná trvalý pobyt, je zriadené v súlade s Exekučným poriadkom (nejedná sa o drobnú exekúciu), námietky týkajúce sa základného konania a výšky pohľadávky priznanej exekučným titulom sú v exekučnom konaní neprípustné.

15/ Keďže povinná dôvody zastavenia exekúcie v sťažnosti oproti návrhu na zastavenie exekúcie zúžila (napr. o premlčanie, o skutočnosti predchádzajúce vydaniu exekučného titulu,...), sudca sa jej tvrdeniami v sťažnostnom konaní zaoberal len v rozsahu podanej sťažnosti. Sťažnosť obsahuje množstvo (aj nesúvisiacich) poukazov na to, ako majú sudy rozhodovať, pričom za dôvody, pre ktoré je rozhodnutie potrebné zrušiť, povinná považovala nesprávnosť zistení a nesprávne právne posúdenie súdu k existencii prekážky res iudicata, neuplatnenie princípu kontradiktórnosti v exekučnom konaní

(neboli jej doručené vyjadrenia oprávneného ani súdneho exekútora) a nedostatočnosť odôvodnenia (k tomu sa vyjadril sudca už predchádzajúcim odseku). Okrem námietok vzťahujúcich sa k exekúcii všeobecne, namietla i jednotlivé spôsoby jej výkonu - predajom nehnuteľnosti (zabezpečenie jej majetku - nehnuteľnosti, v ktorej má trvalý pobyt, vo väčšom rozsahu než stačí na uspokojenie pohľadávky) a prikázaním pohľadávky (čo však bližšie nekonkretizovala, len uviedla, že sa deje organizovaný útok na jej majetok, preto sa súd touto námietkou bližšie nezaoberal).

16/ Tvrdenia povinnej o porušení jej práva na spravodlivý proces, zahŕňajúci kontradiktórnosť konania, nakoľko jej nebolo pred rozhodnutím doručené vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie, súd nepovažoval za dôvodné. V zmysle platného Exekučného poriadku (zákonodarca po novele č.2/2017 Z.z. obmedzil možnosť právnych debát) a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie IV. ÚS 20/2019 zo 17.1.2019) je zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní v exekučnom konaní ako nesporovom konaní značne oslabená. Súd nemal Exekučným poriadkom, ani subsidiárne Civilným sporovým poriadkom stanovenú povinnosť zasielať vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie na opätovné vyjadrenie povinnému. Voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, bola prípustná sťažnosť a teda rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nebolo konečné. Povinná voči rozhodnutiu sťažnosť podala a táto mala za následok, že sa o jej návrhu na zastavenie exekúcie ďalej koná. Pokiaľ namietala nedoručenie vyjadrenia súdneho exekútora, súd k tomu uvádza, že súdny exekútor nie je účastníkom konania, pokiaľ sa nerozhoduje o jeho trovách, preto v zásade nie je jeho vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie relevantné a súd ho účastníkom nedoručuje.

17/ Povinná ako najzásadnejší dôvod zastavenia exekúcie uvádzala prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Mala za to, že pokiaľ exekúciu zastavil Okresný súd Komárno, uznesením sp. zn. 6Er/327/2016 zo dňa 04.05.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.09.2022, teda nie súdny exekútor (upovedomením o zastavení starej exekúcie), zakladá rozhodnutie súdu prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 230 CSP pre nové exekučné konanie, začaté na podklade opätovného návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie (v zmysle ZoUNEK).

18/ V konaní nie je sporným, že sa medzi tými istými účastníkmi sa na podklade toho istého exekučného titulu (uznesenie Krajského súdu v Nitre, č.k. 25Co/984/2015-946 zo dňa 06.04.2016) už viedlo exekučné konanie pred Okresným súdom Komárno (tzv. stará exekúcia). Sporným nie je ani to, že Okresný súd Komárno uznesením sp. zn. 6Er/627/2016 zo dňa 04.05.2022 určil, že došlo ex lege k zastaveniu starej exekúcie. Za správne sudca považoval posúdenie vyššieho súdneho úradníka, že vyššie označené rozhodnutie Okresného súdu Komárno sp. zn. 6Er/627/2016 (pozn. aj keď vyšší súdny úradník v odseku 21. a 29. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol Okresný súd Kežmarok, z obsahu celého uznesenia je zrejmé, že ide len o zrejmu nesprávnosť, keďže v ostatných jeho častiach už správne uvádza Okresný súd Komárno), nepredstavuje pre toto (nové) exekučné konanie prekážku res iudicata. Res iudicata ako (negatívna) podmienka konania, nie je upravená priamo v Exekučnom poriadku, ale len vo všeobecnom procesnom predpise (§ 230 CSP). Pri zistení prekážky právoplatne rozhodnutej veci musí súd vzhľadom na neodstrániteľnosť takej prekážky, konanie zastaviť. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Totožnosť predmetu konania v exekučnom konaní je samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Nakoľko v exekučnom konaní sa meritórne nerozhoduje o splnení určitej povinnosti, príp. o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, exekučné konanie môže predstavovať prekážku res iudicata len vo vzťahu k inému exekučnému konaniu. Ďalším špecifikom, ktoré je nutné vziať do úvahy, je skutočnosť, že nie každé rozhodnutie exekučného súdu vo veci založí prekážku res iudicata. Vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým sa dané konanie skončilo, je potrebné skúmať povahu tohto rozhodnutia predtým, než sa príjme záver o existencii nedostatku podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej. Ak by v predchádzajúcej exekúcii bolo vydané rozhodnutie vo veci, ktoré by malo za následok zánik alebo nevymáhateľnosť pohľadávky oprávneného (napr. rozhodnutím súdu o neprípustnosti exekúcie z dôvodu materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu, premičania, a pod.), také rozhodnutie by zakladalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. V uvedenom prípade sa však Okresný súd Komárno, ktorý len určil, že došlo k zastaveniu exekúcie zo zákona, vôbec vecne nezaoberal nárokom oprávnených. Stará exekúcia voči povinnej bola zastavená z dôvodu,

že v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu nároku, a teda platilo, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie (obdobne § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31. 03. 2017). Zákonodarca (tak ako je tomu vo väčšine právnych poriadkov iných štátov kontinentálneho systému práva, pretože systém časovo neobmedzeného výkonu rozhodnutia je výnimočným) prijatím ZoUNEK pristúpil k regulácii uvedeného stavu zavedením časového obmedzenia trvania exekúcie (tak ako to urobil aj pri exekučných konaniach začatých po 31.03.2017 - porovnaj § 61n ods. 1 písm. c) a d) Exekučného poriadku upravujúce zastavenie exekúcie po uplynutí času na zistenie exekvovateľného majetku povinného). Pokiaľ sa za viac než päť rokov nepodarilo vymôcť nárok oprávnených, bolo to bez pochybností dôvodom na zastavenie exekúcie pre tzv. nemajetnosť povinnej. Zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinnej však nemožno so zreteľom na budúcu potenciálnu zmenu jej majetkových pomerov považovať za prekážku res iudicata a aj preto samotný ZoUNEK vo svojom ustanovení § 9 umožnil oprávneným podať si opätovný návrh. Z toho vyplýva, že ZoUNEK nepovažoval dôvody, pre ktoré boli staré exekúcie zastavené, za dôvody, ktoré by bránili oprávneným opätovne si vymáhať svoje pohľadávky v novom exekučnom konaní. Cieľom ZoUNEK nebol zánik pohľadávky, ani nevyvolal nevymáhateľnosť pohľadávky oprávnených. Je pritom nerozhodné, či o zastavení starej exekúcie vydal rozhodnutie súdny exekútor alebo exekučný súd, pretože k zastaveniu exekúcie nedošlo na základe rozhodnutia (súdu/súdneho exekútora), ale zo zákona (ex lege), pričom § 9 ods. 1 ZoUNEK v tejto súvislosti nerozlišuje, či k zastaveniu starej exekúcie došlo rozhodnutím súdu alebo upovedomením súdneho exekútora (čo vyvracia tvrdenia povinnej o tom, že zastavenie starej exekúcie právoplatným rozhodnutím súdu zakladá bez akýchkoľvek obmedzení prekážku res iudicata podľa § 230 CSP). Súd tak uzatvára, že rozhodnutie Okresného súdu Komárno, sp. zn. 6Er/327/2016 z 04.05.2022 nepredstavuje pre toto exekučné konanie prekážku právoplatne rozhodnutej veci, a teda nebráni pokračovaniu exekučného konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 3Ek/2649/2022.

19/ Námietku povinnej o neprimeranosti vedenia exekúcie z dôvodu, že súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinnej zapísané na LV č. XXXX, k.ú. D., nepovažoval súd za relevantnú. Vzhľadom na výšku vymáhanej istiny je zjavné, že sa nejedná o tzv. drobnú exekúciu, pretože táto bez príslušenstva ku dňu doručenia návrhu na vykonanie exekúcie prevyšovala 2000 eur. Trvalý pobyt povinnej v takej nehnuteľnosti potom nezohráva žiadnu rolu na zriadenie záložného práva k nej (nielen preto, že nejde o drobnú exekúciu, ale ani preto, že exekučné záložné právo možno zriadiť aj pri drobných exekúciách). Súdu je z jeho činnosti známe, že voči povinnej je vedených viacero exekúcií, preto nie je možné považovať taký spôsob zabezpečenia vymáhanej pohľadávky za neprimeraný. Súd podotýka, že exekučným záložným právom sa nerealizuje predaj nehnuteľnosti, ale je len spôsobom zabezpečenia vymáhanej pohľadávky. K predaju nehnuteľnosti môže dôjsť až postupom podľa ustanovení Exekučného poriadku o predaji nehnuteľnosti (§ 134 a nasl. Exekučného poriadku), a to bez ohľadu na to, či na takej nehnuteľnosti zriadil súdny exekútor exekučné záložné právo. V súčasnosti sudca nemal za preukázané, že sa exekúcia týmto spôsobom vykonáva a preto sa ani bližšie nezaoberal tvrdeniami povinnej o možnosti uspokojenia oprávnených z iného jej majetku (pohľadávky, ktoré má voči Agrentu a.s.).

20/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody sudca sťažnosť povinnej ako nedôvodnú zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP. Na záver dodáva, že ak povinná v rámci sťažnosti žiadala o zmenu exekútora, sťažnostný súd nemôže o nej rozhodnúť. Nemožno totiž nerešpektovať postup zakotvený v ustanovení § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého v prvom stupni rozhoduje vyšší súdny úradník a o sťažnostiach rozhoduje sudca. Pokiaľ by sudca o návrhu na zmenu exekútora rozhodol už v rámci tohto sťažnostného konania, obišiel by „dvojinštattnosť“ rozhodovania v exekučnom konaní. Preto po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude o návrhu povinnej na zmenu súdneho exekútora rozhodovať príslušný súdny úradník.

21/ O trovách sťažnostného konania rozhodol sudca tak, že ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal, nakoľko povinnej, ktorá nebola v sťažnostnom konaní zastúpená (ani úspešná), nevznikli a oprávnení si ich náhradu neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§